

Forfatter: Schack, Hans Egede

Titel: Udrag fra Phantasterne

Citation: Schack, Hans Egede: "Phantasterne", i Schack, Hans Egede: *Phantasterne*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1993, s. 25. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schackval-shoot-idm140004320103968/facsimile.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Phantasterne

»Thomas! udbrode begge vi Andre i Munden paa hinanden:
»Thomas! Glæd Dig! Du skal være Frøken! adelig Frøken! Klosterfrø-
ken i et Frøkenkloster.«

»Nei, gu skal jeg ei.«

»Jo, det er en afgjort Sag.«

»Nei, det antager jeg da ikke.«

»Jo, det kan Du frit bande paa. – Men Du kan faae de allernydelig-
ste Navne: Thecla Malvina Rosaura v. Buchwald! – Armida Francisca
v. Hedemann-Hesper! – Signe Cathinka Clarissa v. Wedderkopp!« –

»Nei, jeg bryder mig ikke om at hedde hverken Wedderkopp eller
Edderkop. – saa kunde jeg ligesaa gjerne hedde Misternad.«

»Ja, Du kan ogsaa faa andre Navne: der er Nok at vælge imellern.
Men i Kloster skal Du; og Frøken skal Du være.«

»Nei, aldrig her i Verdens Rige skal det skee: saa vil jeg heller være
den, jeg er, og ikke faae nogen eneste Ting efter den lede Bog.«

»Det er just en rar Bog, som har gjort Christian til Comthur af den
hvide Falk og skaffet mig tre gode Grevskaber.«

»Nei, det er den ledeste Bog, som nogensinde kan være skreven.
Den er blot gjort for at forlokke Folk og forblænde Øinene paa
dem.«

»Og jeg siger Dig, Thomas! at det just er en sandfærdig Bog, og at
der ikke er et Ord Løgn i den. Men for at Du ikke skal have mindste
Grund til at være vred paa den længer, saa skal Du nu see, hvor ædel
jeg skal være. Her paa næste Side staaer en Liste over de Rettigheder,
som Dit Frøkenkloster har mod nogle andre Godser: af dem vil jeg
nu give Dig Lov til at tage, hvilken Du vil, og udøve den mod et af
mine Grevskaber.«

»Ja, men det skal være det, som er her i Sjælland.«

»Aa ja, lad gaac. – Men saa tilstaaer Du vel ogsaa, at jeg er en Men-
neskeven?«

»Aa ja, saadan til Ordenlighed. Men ellers kunde jeg da nok begri-
be, at der maatte komme en anden Redelighed paa den Sag. Det kun-
de aldrig ende med det Udfald: Det var jeg sikker nok paa.«

»Hør, Thomas! Du er ligesaa fuld af Utaknemlighed, som jeg af
Høimodighed: Du burde skamme Dig som en Hund, burde Du! –
Men vælg nu, hvad Du vil have, medens jeg lægger mig her ved Si-
den af Grev Breide.«

Efter nogen Tids Overveielse erklærede Thomas, at han nu havde